

קום אנת רעיא מהימנא, דבגינך אתמר (שמות ב
 יב) ויפן כ"ה וכו"ה ויך את המצרי. דבשמא
 דאמא עלאה דאיהי חמשין תרעין, מחית ליה
 דאתרמיוזו בכ"ה. וכו"ה אתון דמיחדין בהון
 לקודשא בריך הוא תרין זמנין בכל יומא שמע
 ישראל ה' אלהינו ה' אחד, דאית בשית תיבין
 כ"ה אתון, ותרין זמנין אנון חמשין. באלין
 חמשין מחי לפרעה ובכל עבדיו חמשין
 מכות.

קום לגבה בחוטרא דילך, למחאה ליה
 ככלבא, דהכי אורחא דכלבא למחאה
 ליה בחוטרא. ואורחא דעבדא למחאה ליה
 בחוטרא ככלבא, בגין דעלה אתמר (משלי כט יט)
 בדברים לא יוסר עבד. בקדמיתא מחית ליה
 על ימא. פען קום מחי ליה בימא דאורייתא
 בקלמוס דילך בדרועא דילך ביד דילך.
 דאתמר ביה (שמות יד כא) ויט משה את ידו על
 היים דהא בימינה אתבקעא ימא. בשמאלא
 אתחזרת יבשה. הדא הוא דכתיב (שם פסוק כט)
 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך היים. בעמודא
 דאמצעיתא (שם טו י) נשפת ברוחך פסמו ים.
 קום נצח קרבין דהא ברפא דמלכא דילך איהי
 ולך אתחזרת. ולא עוד אלא פמה דבים
 וזאבים דערבוביא מתפנשין בגלותא למיכל
 עאנא דילך, דאתמר בהון (יחזקאל לד לא) ואתן צאני
 צאן מרעיתי.

קום נטיל קירטא דילך לגביהו דהא קירטא
 דוד אתמר בה (שמואל א, יז מ) ויבחר לו חמשה
 חלקי אבנים מן הנחל. נטיל לון בחמשה
 תיבין, דאנון שמע ישראל ה' אלהינו ה'. וכד
 שוי לון בקירטא, אתעבידו אחד, אבנא חדא,
 וקטיל לפלישתאה.
 והאי אבנא עלה אתמר (דניאל ב לה) ואבנא די מחת

קום אפה הרועה הנאמן,
 שבגללך נאמר (שמות ב) ויפן כה
 וכה ויך את המצרי. שבשם האם
 העליונה, שהיא חמשים שערים,
 הפית אותו, שגמרזו בכ"ה. וכו"ה,
 האותיות שמיוחדים בהם את
 הקדוש ברוך הוא פעמים בכל
 יום שמע ישראל ה' אלהינו ה'
 אחד, שיש בשש התבות עשרים
 וחמש אותיות, ופעמים הם י'.
 באלו החמשים הפה את פרעה
 ואת כל עבדיו חמשים מכות.

קום אליו במקל שלך להכות
 אותו כמו כלב, שפך דרך הפלג,
 להפוחו במקל. ודרך העבד
 להפוחו במקל ככלב, משום
 שעליו נאמר (משלי כט) בדברים לא
 יוסר עבד. בהתחלה הפית אותו
 על היים. פעת קום והפה אותו
 בים של התורה, בקולמוס שלך,
 בדרוע שלך, ביד שלך, שנאמר
 בו (שמות יד) ויט משה את ידו על
 היים, שהרי בימין נבקע היים,
 ובשמאל חזרה היבשה. זהו
 שכתוב (שם טו) ובני ישראל הלכו
 ביבשה בתוך היים. בעמוד
 האמצעי, נשפת ברוחך פסמו ים.
 קום תנצח בקרבות, שהרי בת
 המלך שלך היא, ולך חוזרת. ולא
 עוד, אלא פמה דבים וזאבים של
 ערבוביה מתפנסים בגלות לאכל
 את הצאן שלך, שנאמר בהם
 (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי.
 קום קח המקלע שלך עליהם,
 שהרי במקלעו של דוד נאמר
 (שמואל א-ל, יז מ) ויבחר לו חמשה חלקי
 אבנים מן הנחל. נטל אותן
 בחמש תבות, שהן שמע ישראל
 ה' אלהינו ה' אחד. וכששם אותו
 במקלע, נעשו אחת, אבן אחת,
 והרג את הפלשתי.

ועל האבן הזו נאמר (דניאל ב)
 והאבן שהפכה את הצלם היתה
 להר גדול, ומלאה כל הארץ. זהו